

Selvstændighed, er en Landgang. Ganske vist er der først og fremmest Fare i en Demonstration af en stor Flaade imod Kjøbenhavn, men imod den anseer jeg os nogenlunde sikre ved Søforterne; men den store Fare er en Landgang. Hvori bestaaer nu en Landgangs Operationer og Midler, naar den foretages af en stor Sømagt? De bestaae for det Første i en søgaende og talrig og formodentlig bepanstret Flaade, og dernæst i en stor Transportflaade af ubevæbnede Skibe, eskorterede af nogle mindre betydelige Krigsskibe. Det Første, en Magt, som vil angribe os paa denne Maade, vil gjøre, er, at den vil sende sin Pandserflaade, sin egentlige Batailleflaade, ud og opsoge, hvad vi have af søgaende Skibe, og tage, hvad den kan faae fat paa; og hvis det lykkes den at rense vore Farvande for vore Skibe, hvis det skulde lykkes en Fjende at tiltintetgjøre vor egentlige søgaende Flaade, saa har han fra dette Dreblik af fuldkomment vundet Spil; thi da vil den anden Deel af Opgaven, selve Landgangen, blive ham forholdsvis let. Kunne vi derimod have i Baghaanden Skibe, kunne vi have Skibe, som Fjenden ikke ved det første Tilløb kan ødelægge, veed han, at der er brugbare og kraftige Skibe tilbage, saa vil en Landgang som Følge deraf blive en betænkelig Operation. Det er en fuldstændigt anerkjendt Sag, ikke blot af alle professionelle Mænd, men hos Enhver, der har beskæftiget sig med den Slags Sager, at den Magt, der skal føre en Hær over Søen, spørger; „Har Fjenden endnu Skibe, hvormed han kan ødelægge Transportflaaden?“ eller „Har jeg faaet ødelagt Alt?“ Deri ligger altsaa det første Værn, man under saadanne Forhold kan have, at Fjenden veed, at der er Noget tilbage, som kan komme frem og ødelægge hans Transportflaade; og en Transportflaade er jo efter Sagens Natur ubeskyttet og værgeløs og bevæger sig forholdsvis langsomt. Det, som er

min Tante, er, at vi ikke skulle være udsatte for ved det første Tilløb af en større Sømagt at see vort hele Søforsvar ødelagt; thi dersom man ikke gjøre sig nogen Illusion; med de Skibe, vi have, som ere langsomme og forholdsvis svage, kunne vi ikke vente at kæmpe med Held eller engang at undkomme. Vi maae være belovede paa, at naar vi møde Fjenden tilføes, saa vil hans Søstyrke tiltintetgjøre vor; saa have vi Intet tilbage, og saa kan han være fuldstændig beroliget, og saa have vi tabt den store Fordeel, som vor geographiske Beliggenhed giver os; thi det er den store Fordeel, Danmark har fremfor andre smaa Stater, at man kan ikke paa een Dag overløbe hele Landet; det kan man gjøre ved andre mindre Stater paa Continentet, men det kan man ikke gjøre her; det er vor store Fordeel, at vi kunne have Pusterum, at vi kunne have Tid til at forberede os i for at forsvare os, saa at man ikke strax kan overskride vore Grændser og tage hele Landet, saaledes som det f. Ex. var Tilfældet med Hannover. Men vil man drage Nytte af denne Fordeel, saa maa man indrette et Søforsvar, som passer til vore Forhold, og som ikke er utgjensaldeligt ødelagt ved eet eneste Slag. At man derfor ikke skulde kunne værges sig, at man ikke med det, man har, skulde kunne bevæge sig i vore mindre dybe Farvande, og paa denne Maade undgaae den ellers mundgældige Ødelæggelse, at man ikke derved skulde kunne udrette Noget, det forekommer der mig ikke, at der er mindste Grund til at antage; vi kunne overmaade godt indrette vort Søvern paa den Maade, at det ikke kan ødelægges med eet Slag, men tvertimod afværge den Fare, der truer. Den Bemærkning, at jeg paa denne Plads som Marineminister ikke skulde have samme Interesse for Søforsvaret som for Landforsvaret, skal jeg kortelig tilbagevise. Jeg har anvendt min bedste Tid og Kraft paa den Opgave, som forelaa, og mere kan en Mand ikke gjøre for